

червейтѣ, не е калѣ; напротивѣ, то е земя много хранителна за всички растения, а когато почвата е хранителна, и растенията биватѣ буйни; буйнитѣ растения хранятѣ насѣкомитѣ, отѣ насѣкомитѣ се хранятѣ жабитѣ, отѣ които живѣте Вие и вашата благородна фамилия. Прѣстѣта, която е скрита дълбоко въ земята, азѣ и моитѣ другари я изнасяме нагорѣ да се допира до въздуха, да се пече на слънцето, да я вали дѣждѣ, а тази, която е отгорѣ на повърхността, я занасяме долу. Така размѣсваме всичката прѣстѣ на земята и приготвяваме торѣтъ.

— Вижѣ, това е много хубаво, приятелю, казалѣ щѣркѣтъ. Е, послѣ?

Червеятѣ не билѣ слушалѣ да му говорятѣ такива любезни думи и, доволенѣ отѣ разговора, поплъзълѣ напредѣ като продължилѣ:

„Не сте ли забѣлѣзали нѣкога изсѣхналиѣ листа, завити откъмѣ краищата, да сѣ натѣпкани въ земята? Това е наша работа, която извършваме ношѣ, когато навсѣкѣдѣ е тъмно и тихо, когато всички спятѣ, и никой не ни безпокои. Всѣка ношѣ ние влачимѣ сухитѣ листа все по-надълбоко и най-послѣ ги оставаме вѣтрѣ въ земята.

— Ти ме много интересува, казалѣ щѣркѣтъ.

— О, въздѣхналѣ червеятѣ, ако всички се интересуваха отѣ насѣ тѣй, както Вие! Разбира се, че ние не бихме искали да ни хвалятѣ, защото знаемѣ, че има други, които вършатѣ по-голѣми работи, ала много ни е мѣчно като виждаме, че едни не ни познаватѣ, а други ни прѣзиратѣ, макарѣ че ние сме трудолюбиви червеи, които изпълняватѣ добрѣ работата си и никому не врѣдятѣ. Боже мой, каква е нашата участѣ, когато нѣкой отѣ насѣ се случи на пѣтя, по който се разхождате! Ако Вие или нѣкой отѣ вашето благородно сѣмейство е гладенѣ, азѣ или моя братѣ ще бѣдемѣ глѣтнати. Насѣ всички ни прѣзиратѣ и тѣпчатѣ съ крака. Казватѣ, че ние сме мрѣсни, нечисти; но съ какво можемѣ да се облечемѣ въ черната и влажна земя? Облечени чисто, ние не бихме